

KRZYSZTOF MARTENS

PIES PRZEWODNIK

część druga - sygnał Lavinthala

Wydawnictwo PZBS – Władysław Izdebski

Copyright ©
Krzysztof MARTENS

Korekta:
Paweł KELLER

Projekt okładki:
Aleksandra BERKOWSKA

Wydawnictwo PZBS
Władysław Izdebski

Wszelkie prawa zastrzeżone.

ISBN – 978-83-87894-73-3

Wydanie I, 2012

Spis treści

1. Sygnał Lavinthala – przykłady (1-10).....	5
2. Wszystkie barwy tęczy.....	20
Druga twarz S/L.....	20
Subtelne (1-5).....	22
Wielowątkowe.....	35
Interpretacja zrzutek.....	40
Informacja (1-7).....	42
We właściwym momencie.....	57
Jak muzyka (1-2).....	59
Kooperacja (1-3).....	63
Sugerowana linia obrony (1-2).....	69
Precyzyjnie.....	73
Wielokrotne.....	76
Przekonujące.....	79
S/L jako sposób na unikanie pułapek.....	81
Usystematyzowane.....	83
Powtórne.....	86
Dylemat.....	88
Mylące.....	90
Typowe (1-4).....	91
Bezsensowne.....	98
Sugestia i informacja.....	99
Staranna obrona.....	101
Podkreślanie lub osłabianie.....	103
Głowa musi pracować.....	105
Subtelna pozycja.....	107
S/L, ale który kolor?.....	110
We właściwym momencie.....	112
Ciężko uwierzyć.....	115

1. Sygnał Lavinthala - przykłady

Sygnał Lavinthala (S/L) należy do grupy sygnałów jakościowych. Przekazuje on informację o lokalizacji honorów w bocznych kolorach. Przy jego pomocy możemy wskazać ten kolor w którym posiadamy istotne wartości honorowe i uważamy, że ta informacja jest niezbędna partnerowi do podejmowania optymalnych decyzji w obronie.

Dorzucenie do lewy wysokiej karty oznacza posiadanie wartości w starszym z dwóch pozostałych kolorów - młodszej oczywiście w młodszym kolorze.

Szeroko znane są elementarne przykłady zastosowań tej metody.

Przykład 1

Zaletą S/L jest jednoznaczność.

W	N	E	S										
—	1 ♥	ktr.	pas										
1 ♠	pas	2 ♥	pas										
3 ♠	pas	4 ♠	pas...										
	Mecz; rozd. N.		♠ 7 2										
			♥ A K D 6 5										
			♦ 7 5										
			♣ D W 8 3										
	♠ 10 9 8 6 4		<table style="border-collapse: collapse; width: 40px; height: 40px;"> <tr><td></td><td style="text-align: center;">N</td><td></td></tr> <tr><td style="text-align: center;">W</td><td></td><td style="text-align: center;">E</td></tr> <tr><td></td><td style="text-align: center;">S</td><td></td></tr> </table>		N		W		E		S		♠ A K D
	N												
W		E											
	S												
	♥ W 8 3			♥ 10 9 2									
	♦ D 3 2			♦ A K W 6 4									
	♣ K 10			♣ A 4									
			♠ W 5 3										
			♥ 7 4										
			♦ 10 9 8										
			♣ 9 7 6 5 2										

Wist: as, król i dama kier.

Autor problemu proponuje zniechęcić do zmiany ataku na treflowy zrzucając wysokiego trefla. To nie wystarczy, aby skłonić obrońcę **N** do zagrania w podwójny renons – nie bardzo wiadomo, kto ma damę karo.

a)

♠ 10 9 8 6 4	N W E S	♠ A K D
♥ W 8 3		♥ 10 9 2
♦ D 3 2		♦ A K W 6 4
♣ K 10		♣ A 4

♠ 7 2
♥ A K D 6 5
♦ 7 5
♣ D W 8 3

♠ W 5 3
♥ 7 4
♦ 10 9 8
♣ 9 7 6 5 2

Zdecydowanie lepiej spisuje się S/L. Brutalna zrzutka ♦10, wręcz żąda zagrania czwarty raz kiera.

b)

♠ W 9 8 6 4	N W E S	♠ A K D
♥ W 8 3		♥ 10 9 2
♦ 10 3 2		♦ A K W 6 4
♣ K 10		♣ A 4

♠ 7 2
♥ A K D 6 5
♦ 7 5
♣ D W 8 3

♠ 10 5 3
♥ 7 4
♦ D 9 8
♣ 9 7 6 5 2

W tym przypadku zagranie w podwójny renons jest fatalne. S/L podpowie graczowi **S** zrzutkę ♣2.

Zauważ, że w obu przykładach zgodnie z zasadami wist naturalnego, obrońca **S** powinien zniechęcać do trefli.